BERNARDUS CLARAEVALLENSIS
Österreich, 12. Jh.
Seite 30r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

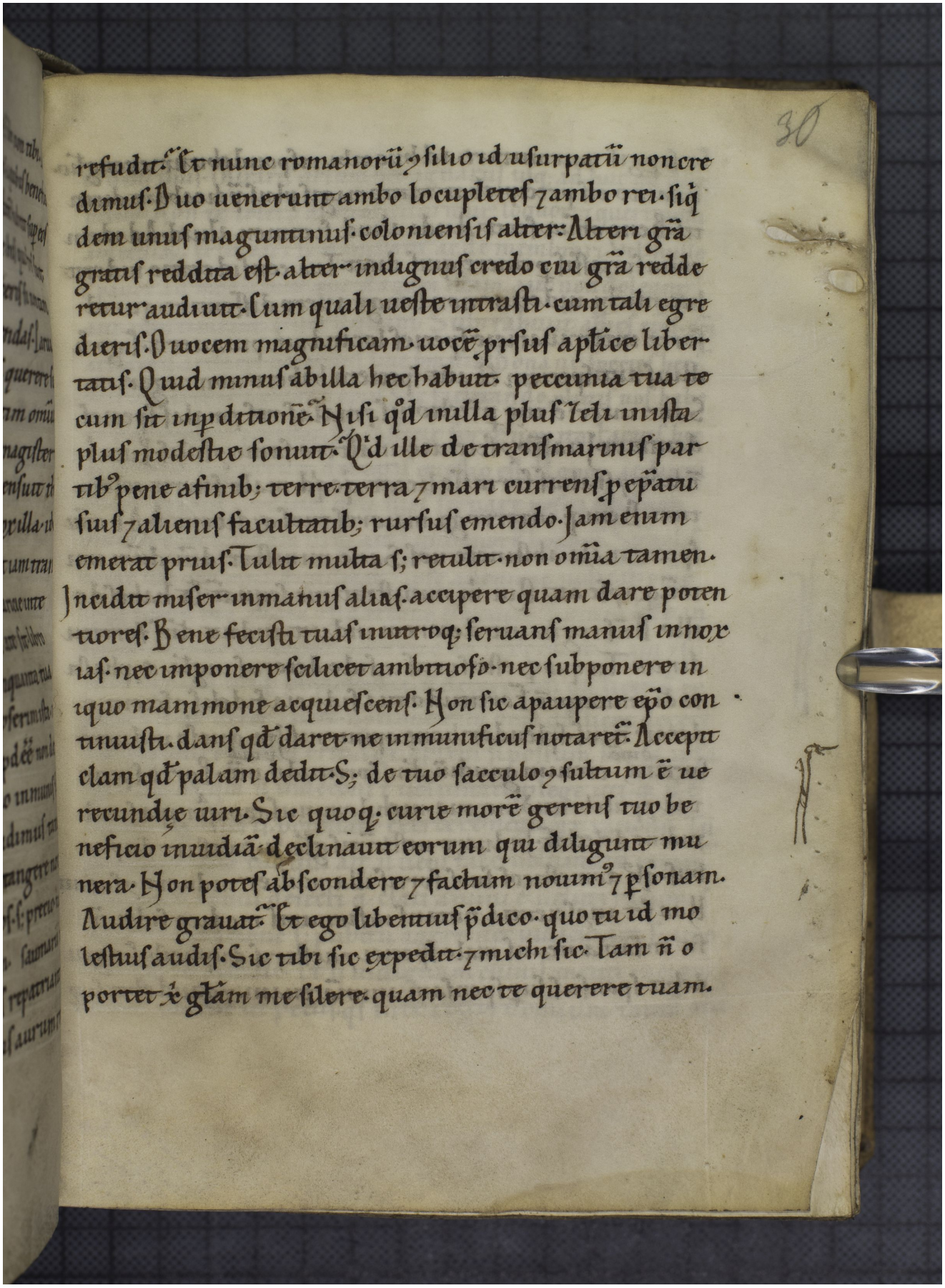

refudit. Et nunc romanorũ ꝯsilio id usurpatũ non cre
dimus. Duo uenerunt ambo locupletes ⁊ ambo rei. siq̄
dem unus maguntinus. coloniensis alter. Alteri grã
gratis reddita est. alter indignus credo cui grã redde
retur audiuit. Cum quali ueste intrasti. cum tali egre
dieris. O uocem magnificam. uocẽ ꝓrsus aplice liber
tatis. Quid minus ab illa hec habuit. peccunia tua te
cum sit inꝑditionẽ. Nisi q̄d in illa plus zeli in ista
plus modestie sonuit. Q̄d ille de transmarinis par
tib⁹ pene a finib; terre. terra ⁊ mari currens ꝓ epatu
suis ⁊ alienis facultatib; rursus emendo. Jam enim
emerat prius. Tulit multa s; retulit. non omĩa tamen.
Incidit miser in manus alias. accipere quam dare poten
tiores. Bene fecisti tuas in utroq; seruans manus in nox
ias. nec imponere scilicet ambitioso. nec subponere in
iquo mammone acquiescens. Non sic a paupere epo con
tinuisti. dans qd̄ daret ne in munificus notaret. Accepit
clam qd̄ palam dedit. S; de tuo sacculo ꝯsultum ẽ ue
recundie uiri. Sic quoq; curie morẽ gerens tuo be
neficio inuidiã declinauit eorum qui diligunt mu
nera. Non potes abscondere ⁊ factum nouim⁹ ⁊ ꝑsonam.
Audire grauat. Et ego libentius p̄dico. quo tu id mo
lestius audis. Sic tibi sic expedit. ⁊ michi sic. Tam ñ o
portet x̄ glãm me silere. quam nec te querere tuam.